

A Róth Család

A képen a családuk látható. Édesapám [Róth Marcell] és édesanyám, én ülök középen, mellettem pedig az öcsém [Róth György].

Apám Kolozsvárott a zsidókórházban ["Sebestyén Dávid és Neje Zsidó Közkórház"] dolgozott, ami egy nagyon jó kórház volt. Apám szervezett a kórházban egy nővérképzőt. A zsidókórházban elvben nincsenek nővérek, mint a keresztény kórházakban, de ő nővérképzőt szervezett fiatal zsidó lányok számára. A pontos nevét nem tudom, mi csak viccesen Ester-schwesternek hívtuk. Ott nevelték őket. Ez egy furcsa dolog, mert később a Maros utcai zsidókórházban keresztény nővérek is voltak, ami egyáltalán nem volt jellemző.

Én még Aradon elkezdtem elemi iskolába járni. Ez román iskola volt. Oda csak hetekig jártam, mert aztán elköltöztünk Kolozsvárra. Kolozsváron is román iskolába jártam. Apám mindenben a legjobbat akarta nyújtani nekünk. A román iskolák abban az időben színvonalasabbak voltak, ezért döntöttek úgy, hogy román iskolába járjak. Persze azt is gondolták, hogy megtanulunk még egy nyelvet, és akkor még senki nem gondolta, hogy nem Romániában fogunk élni. Én addig nem tudtam románul, legfeljebb egy-két szót. Az iskolában viszont nagyon gyorsan megtanultam.

A kolozsvári iskola a tanárképző főiskolának volt a gyakorló iskolája. A Gyulai Pál és Lázár utca sarkán volt, Kolozsváron. Kétemeletes nagy iskola volt ez. Négy évig jártam ide. Főleg román gyerekek jártak oda, kevés magyar és zsidó gyerek is volt ott. Zsidózás volt rendszeren, engem is megvertek többször. Egyszer ott hajkurásztak engem mint zsidót az iskola folyosóján, de a román tanító bácsi szigorúan közbelépett.